

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 5Co/242/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1205226636
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 04. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Milan Chalúpka
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2014:1205226636.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Milana Chalupku a členov senátu JUDr. Blanky Malichovej a JUDr. Juraja Považana, v právnej veci navrhovateľa: Union poisťovňa, a.s., IČO: 31 322 051, Bajkalská 29/A, proti odporcovi: G. O., J. C.. J. XX, P.L., o zaplatenie 1.383,49 Eur s príslušenstvom, na odvolanie navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu Bratislava II zo dňa 19. septembra 2012, č. k. 8C/326/2006-121, takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa potvrdzuje.

odôvodnenie:

Súd prvého stupňa napadnutým rozsudkom zamietol návrh navrhovateľa, ktorým sa voči odporcovi domáhal náhrady škody vo výške 1.383,49 Eur.

Návrh skutkovo odôvodnil tým, že dňa 30. 12. 1999 navrhovateľ uzavrel s Roman Wagner- Komandor, Plzenská 7, Bratislava, IČO: 35 156 660 ako poisteným poistnú zmluvu č. 1231968 o poistení všeobecnej zodpovednosti za škodu, ktorej súčasťou boli Všeobecné poistné podmienky poistenia zodpovednosti za škodu, schválené dňa 26. 06. 1995. Dňa 29. 11. 2003 uzavrel poistený ako zhotoviteľ a Vladimír Voda ako objednávateľ zmluvu o dielo (objednávka č. 824), v ktorej sa poistený (zhotoviteľ) zaviazal na montáž šatníka. Poistený poveril vykonaním diela odporcu, a to zmluvou o dielo zo dňa 01. 01. 2003. Dňa 23. 01. 204 vykonával odporca montáž šatníka pre objednávateľa E. E.. Odporca pri vykonávaní tohto diela prevrátil kúrenárske potrubie v podlahe, čo spôsobilo zatečenie (horúcou špinavou vodou) domácnosti objednávateľa Vladimíra Vodu a predajne DARMA spol. s.r.o., ktorá sa nachádzala pod jeho bytom Poistený oznámil navrhovateľovi vznik poistnej udalosti dňa 23. 01. 2004 na predpísanom tlačive Oznámenie o poistnej udalosti z poistenia o všeobecnej zodpovednosti organizácie za škodu. Navrhovateľ ako poistiteľ vyplatil poškodenému Vladimírovi Vodovi poistné plnenie v sume 23.665,- Sk a poškodenej spoločnosti DARMA spol. s.r.o. poistné plnenie v sume 18.014,- Sk. Odporca porušil čl. V písm. d) Zmluvy o dielo zo dňa 01. 01. 2003, kde sa zaviazal vykonávať montáž šatníkov s najväčšou mierou opatrnosti voči ostatnému zariadeniu interiérov. Navrhovateľ v súlade s § 827 O.z. vyzval odporcu na úhradu žalovanej sumy v lehote do 15. 07. 2005 listom zo dňa 29. 06. 2005, avšak bezvýsledne.

Rozsudkom Okresného súdu Bratislava II zo dňa 14. 10. 2009, č. k. 8C/326/2006-78 bolo rozhodnuté tak, že súd návrh zamietol z dôvodu nedostatku aktívnej vecnej legitímácie v spore, keď právny poriadok nepozná zákonnú cesiu označenú navrhovateľom a podloženú ust. § 827 O.z.

Na odvolanie navrhovateľa Krajský súd v Bratislave uznesením zo dňa 19. 04. 2011, č. k. 5Co/136/2010-93 uvedený rozsudok súdu prvého stupňa zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. V

odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol, že ust. § 827 O.z. zabezpečuje regresné právo poisťovateľa po vyplatení poisťného plnenia za poisteného. Konštatoval, že v konaní bolo preukázané, že navrhovateľ ako poisťovateľ vyplatil titulom poistenia zodpovednosti za škodu poškodeným poisťné plnenie za svojho poisteného a zároveň si uplatnil nárok na náhradu škody voči zodpovednej osobe, t. j. odporcovi podľa ust. § 827 O.z. Pre nesprávnosť právneho posúdenia veci súd prvého stupňa nevykonal dokazovanie k miere zavinenia odporcu s poukazom na námietku odporcu, že prerušené kúrenárske potrubie bolo uložené v nesprávnej hĺbke podlahy, prípadne či bolo uložené v súlade s projektovou dokumentáciou stavby, a či túto dokumentáciu mal odporca k dispozícii, v interakcii s mierou zavinenia objednávateľa diela E. E., ktorý nemal prístup k ventilom vodovodného potrubia, či odovzdal projektovú dokumentáciu stavby odporcovi, prípadne fotodokumentáciu položeného kúrenárskeho vodovodného potrubia, a to všetko aj s použitím ust. § 450 O.z. Napadnuté rozhodnutie súdu prvého stupňa preto zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie, v ktorom uložil súdu prvého stupňa povinnosť doplniť dokazovanie v naznačenom smere ohľadom zavinenia odporcu a dôvodov hodných osobitného zreteľa na primerané zníženie náhrady škody.

Prvostupňový súd po vrátení veci odvolacím súdom zopakoval už raz vykonané dôkazy a zároveň doplnil dokazovanie o opätovný výsluch odporcu a svedka E. E..

Z vykonaného dokazovania súd prvého stupňa zistil nasledovný skutkový stav veci:

Navrhovateľ ako poisťiteľ uzavrel dňa 30. 12. 1999 s Roman Wagner - Komandor, Plzenská 7, Bratislava, IČO: 35 156 660 ako poisteným (ďalej len "poistený") Poistnú zmluvu č. 1231968 o poistení všeobecnej zodpovednosti za škodu, ktorej súčasťou boli Všeobecné poisťné podmienky poistenia zodpovednosti za škodu, schválené dňa 26. 06. 1995.

Objednávkou č. XXX X. K. XX. XX. XXXX si E. E., C. L.. X, J., objednal montáž atypických šatníkov s posuvnými dverami typu Komandor.

Poistený ako Objednávateľ uzavrel s odporcom ako Zhotoviteľom dňa 01. 01. 2003 Zmluvu o dielo, na základe ktorej sa odporca zaviazal vykonať u odberateľa objednávateľa montáž atypických šatníkov s posuvnými dverami typu Komandor.

Podľa Oznámenia o poisťnej udalosti z poistenia všeobecnej zodpovednosti organizácie za škodu zo dňa 23. 01. 2004 došlo dňa 23. 01. 2004 na adrese Mánesovo námestie 4, Bratislava k poisťnej udalosti, keď pri montáži šatníka bolo prevŕtané kúrenárske potrubie pracovníkom spoločnosti Komandor. Voda unikajúca z potrubia zatopila izbu pána Vodu a taktiež poškodila maľovku spoločnosti DARMA spol. s r.o., nachádzajúcej sa pod bytom pána E. a zatopila predávané komodity.

Navrhovateľ dňa 30. 08. 2004 vyplatil poškodenému E. E. poisťné plnenie v sume 23.655,- Sk a poškodenej spoločnosti DARMA spol. s r.o. poisťné plnenie v sume 18.014,- Sk.

Z výsluchu odporcu súd zistil, že pre Komandor pracoval ako živnostník a aj predmetná zákazka bola na základe objednávky Komandoru. Vodovodná rúra nebola uložená v betóne, bola len pod gumou, stačil len malý dotyk. Objednávateľ navyše nevedel, kde má hlavný ventil, inak by bola škoda oveľa menšia. Po havárii prišiel na miesto pán Wagner a vôbec žalovaného neupozornil, že by bol on povinný škodu uhrádzať a v tej súvislosti si zmapovať lepšie jej rozsah. Odporcovi nebola doposiaľ uhradená práca, ktorú odviezol, a ani materiál, ktorý kúpil. Nikdy sa mu nič podobné nestalo. Rúra bola uložená v stene atypicky, našikmo, pričom správne mala byť 10 cm v stene. S týmto rátať nemohol, a stalo by sa to komukoľvek.

Z výsluchu svedka E. E. súd zistil, že u odporcu si objednal stavbu šatníka. Práce už končili, keď pri vŕtaní do linoleovej podlahy bolo zasiahnuté potrubie s horúcou vodou. Išlo o kúrenie, a napriek jeho snahe

a snahe pracovníkov odporcu nešlo prúd vody zastaviť, takže vytekajúca voda zasiahla aj priestory spoločnosti DARMA, ktorá sídli pod ním. Problém bol tiež s odstavením tohto potrubia, kedy na rozdiel od susedov, jeho kohútik nie je na chodbe, ale v technickom medzipriestore, od ktorého neboli kľúče. Potom, ako sa kľúče zohnali, vznikli škody v jeho byte a aj v priestoroch pod ním, a to aj napriek jeho snahe a snahe odporcu. Pri odstraňovaní tejto poruchy zistili, že pravdepodobne vinou stavebnej firmy bolo potrubie uložené plytko, zatreté len maltou, asi centimeter pod jej povrchom, pričom určite nevedlo popri stene ako viesť malo.

Pokiaľ ide o doplnenie dokazovania v zmysle usmernenia odvolacieho súdu súd opätovne vykonal výsluch odporcu a výsluch svedka Vladimíra Vodu.

Z opätovného výsluchu odporcu súd zistil, že odporca svoju činnosť vykonáva už 15 rokov a pozná typy a prostredie bratislavských panelákových bytov a zároveň aj normu uloženia vedenia kúrenia, ktoré má kopírovať steny miestnosti a majú byť uložené maximálne 15 cm od steny. V danom prípade to tak nebolo s tým, že rúra nekopírovala steny miestnosti, ale od istého momentu viedla šikmo k vedľajšej stene, čo nemohol predpokladať. Má za to, že takéto riešenie nemohlo byť ani v projektovej dokumentácii, nakoľko všetko sa stavalo rovnako. Navyše, aj keby chcel mať k dispozícii projektovú dokumentáciu, žiadny z užívateľov bytu ju nemá k dispozícii. Ďalším problémom, ktorý zhodou okolností nastal bolo to, že sa nepodarilo zabezpečiť kľúče od miestnosti s ventilom kúrenia a tým pádom napriek snahe došlo k veľkému množstvu úniku vody z kúrenia. Predtým ako sa predstúpi k montáži, objednávateľ sa nedotazuje, či má prístup k hlavným uzáverom. Otázka smeruje len k tomu, či má niečo atypické. V tomto prípade o tom ani objednávateľ nemohol vedieť. Rúra navyše nebola zaliata betónom, takže stačil ľahký dotyk vrtáka. Po tom, ako prešiel gumou, došlo k prederaveniu rúry. Časť skrine pripravená na montáž sa navyše vodou znehodnotila a táto sa musela vyrábať v odporcovej réžii nanovo. Skriňa bola namontovaná na iné miesto, mimo vedenia rúry s tým, že rúra zostala na svojom mieste. Odporca nemal pochybnosti o nejako atypickom riešení pri typizovanom byte v paneláku a dával si pozor na vŕtanie do podláh min. 15 cm od steny. Detektor kovov pri sebe mal. Používajú ho však výlučne na detekciu elektrického vedenia. V danom prípade by na rúru reagoval, avšak vzhľadom na železobetónový charakter podlahy by asi reagoval stále. Pri hľadaní elektriny v stenách tiež nehľadali s detektorom celé vedenie, len skontrolovali miesto, do ktorého sa malo vŕtať. V prípade podlahy je situácia iná. Je tam kovová sieťovina a roxory. V podstate by detektor reagoval na každom mieste bez toho, aby rozlíšil, o čo ide. Jediná anomália, s ktorou sa stretli bolo vo Vrakuni, kde sú kúrenárske rúry vedené cez stred miestnosti. V starej Petržalke bola však situácia typická, kde popri stenách boli pripravené žľaby na vedenie potrubia a iné riešenie odporcu nemohol predpokladať. Nebol teda dôvod, ani zmysel používať detektor pri vŕtaní do podlahy.

Z opätovného výsluchu svedka E.Í. E. súd zistil, že potom ako došlo k navŕtaniu potrubia, začala striekať horúca voda pod tlakom. Tak ako pracovníci tak aj on a jeho synovia sa snažili zastaviť vodu s použitím uterákov. Snažil sa telefonicky kontaktovať domovníčku. Volal na všetky čísla, ktoré sú dole na informačnej tabuli z dôvodu havárie. Domovníčka prišla asi po hodine, kedy sa už v podstate nedalo nič zachrániť. Snažil sa zohnať pána Q., ktorý mal mať kľúče od medzi priestoru s ventilom prívodu. Jeho manželka kľúč, ani manželka nevedela nájsť. Domovníčku pravdepodobne zohnala havarijná správa. Čo sa týka projektovej dokumentácie, túto má k dispozícii bytový podnik. Obyvatelia dostali len kľúče od bytu a rozhodnutie, nič viac. S odporcom sa pred začatím prác nerozprával o tom, kde sú v dome hlavné uzávery. Sám nepredpokladal, že by takéto situácia mohla nastať. Ani odporca sa o tieto veci nezaujímal. To, že prívod vody do radiátora bol uložený atypicky sa dozvedel až po havárii, keď strhli linoleum. Prívod bol uložený pod linoleom a betónovým poterom, takže nebolo ako zistiť uloženie rúr. Odporca vopred nezisťoval, či má projektovú dokumentáciu a prístup k hlavným ventilom.

Odporca v závere dodal, že sa jednalo o typizovaný panelák, kde nemalo význam sa zakaždým domáhať projektovej dokumentácie, či prístupu k ventilom, nakoľko uloženie prívodov bolo všade rovnaké a takisto každý panelák má mať voľný prístup k rozvodovým ventilom.

Aplikujúc ust. § 420 ods. 1, 3, § 450, § 827 O.z. na vykonaným dokazovaním zistený skutkový stav, súd prvého stupňa dospel k záveru, že návrh navrhovateľa nie je dôvodný.

V konaní bolo preukázané, že navrhovateľ ako poistiteľ uzavrel dňa 30. 12. 1999 s Roman Wagner - Komandor, Plzenská 7, Bratislava, IČO: 35 156 660 ako poisteným (ďalej len "poistený") Poistnú zmluvu č. 1231968 o poistení všeobecnej zodpovednosti za škodu, ktorej súčasťou boli Všeobecné poistné podmienky poistenia zodpovednosti za škodu, schválené dňa 26. 06. 1995. Objednávkou č. 824 zo dňa 29. 11. 2003 si E. E., C. L. X, J., objednal montáž atypických šatníkov s posuvnými dverami typu Komandor a následne poistený ako Objednávateľ uzavrel s odporcom ako Zhotoviteľom dňa 01. 01. 2003 Zmluvu o dielo, na základe ktorej sa odporca zaviazal vykonať u odberateľa objednávateľa montáž atypických šatníkov s posuvnými dverami typu Komandor.

Ďalej bolo preukázané, že dňa 23. 01. 2004 na adrese C. L. X, J. došlo pri montáži šatníka k poistnej udalosti tak, že odporca prevrhol kúrenárske potrubie a voda unikajúca z potrubia zatopila izbu pána Vodu a taktiež poškodila maľovku spoločnosti DARMA spol. s r.o., nachádzajúcej sa pod bytom pána Vodu a zatopila predávané komodity. Na to navrhovateľ dňa 30. 08. 2004 vyplatil poškodenému E. E. poistné plnenie v sume 23.655,- Sk a poškodenej spoločnosti DARMA spol. s r.o. poistné plnenie v sume 18.014,- Sk.

Súd sa preto v konaní zameril na skúmanie miery zavinenia odporcu.

Odporca na základe svojej dlhoročnej praxe predpokladal, že ide o typizovaný byt, v ktorom je vedenie kúrenia uložené maximálne 15 cm od steny a tak, že kopíruje steny miestnosti. V tomto prípade tomu tak však nebolo. Kúrenárske vodovodné potrubie bolo uložené v nesprávnej hĺbke podlahy, nekopirovalo steny miestnosti a od istého momentu viedlo šikmo k vedľajšej stene. Potrubie bolo navyše uložené len pod gumou a slabým betónovým poterom. O uvedenom však odporca nemohol mať vedomosť. Objednávateľ ho na atypické uloženie potrubia neupozornil, nakoľko sám o tom nevedel. Odporcovi objednávateľ neodovzdal ani projektovú dokumentáciu či inú fotodokumentáciu položeného potrubia, nakoľko ich ani on sám nemal k dispozícii. Za neefektívne bolo vyhodnotené aj samotné použitie detektora kovov, nakoľko vzhľadom na železobetónový charakter podlahy by detektor reagoval na každom mieste, a to bez toho, aby rozlíšil o čo ide. Objednávateľ navyše nemal prístup k ventilu vodovodného potrubia, ktorý sa nachádzal v technickom medzi priestore, od ktorého nemal kľúč, a preto, aj napriek snahe odporcu a objednávateľa zmierniť následky havárie, došlo k veľkému množstvu úniku vody z kúrenia. Objednávateľ odporcu pred začatím prác neupozornil na to, kde v dome sa ventil vodovodného potrubia nachádza, pričom včasným odstavením prívodu vody do vodovodného potrubia by k tak rozsiahlej škode nedošlo.

Súd preto pri skúmaní miery zavinenia odporcu v interakcii s mierou zavinenia objednávateľa diela dospel k záveru, že odporca v konaní preukázal, že škodu nezavinil, a preto návrh navrhovateľa na náhradu škody podľa § 420 ods. 3 Občianskeho zákonníka zamietol. Aplikáciu ust. § 450 O.z. súd vylúčil vzhľadom k skutočnosti, že v konaní mal za preukázané, že odporca škodu nezavinil.

Rozhodnutie o náhrade trov konania si súd prvého stupňa v súlade s § 151 ods. 3 O.s.p. vymienil na samostatné rozhodnutie po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej.

Proti uvedenému rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie navrhovateľ, ktorý žiadal napadnuté rozhodnutie zmeniť tak, že súd návrhu v celom rozsahu vyhovie a odporcovi uloží povinnosť zaplatiť navrhovateľovi sumu 1.383,49 Eur s úrokom z omeškania vo výške 13 % ročne zo žalovanej sumy od 16. 07. 2005 do zaplataenia a povinnosť nahradiť trovy konania. Súdu prvého stupňa vyčítal, že na základe vykonaných dôkazov dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam a vec naviac aj nesprávne právne posúdil. Opätovne poukázal na čl. 5 písm. d) zmluvy o dielo uzatvorenej medzi Roman Wagner-Komandor a odporcom, v zmysle ktorého sa zhotoviteľ zaväzuje vykonať montáž s najväčšou mierou opatrnosti voči ostatnému zariadeniu interiérov, inak v plnej výške zodpovedá za ním spôsobenú škodu. Navrhovateľ má za to, že z výpovedí odporcu, ako aj poškodeného vyplýva, že odporca si túto povinnosť nespĺnil, keď sa neinformoval o projektovej dokumentácii vzťahujúcej sa k bytu/bytovke, neinformoval sa o tom, kde sú umiestnené uzávery vody a nepoužil detektor kovov, ktorý mal pri sebe. Odporca

tak porušil uvedenú zmluvnú povinnosť, ako aj všeobecnú prevenčnú povinnosť. Rovnako namietal, že zodpovednosť za spôsobenú škodu mala byť posúdená podľa § 373 Obchodného zákonníka. Podľa navrhovateľa v rámci odbornej starostlivosti, ktorú bolo možné od odporcu ako zhotoviteľa diela požadovať, mal a mohol predvídať prekážky podľa § 374 ods. 1 OBZ a nie je prípustné, aby sa svojej zodpovednosti zbavil ničím nepodloženými tvrdeniami.

Odporca vo svojom vyjadrení k odvolaniu, doručenom súdu dňa 25. 03. 2013, žiadal napadnutý prvostupňový rozsudok ako vecne správny potvrdiť. Zotrvával na to, že v konaní radne preukázal, že spôsobenú škodu nezavinil.

Odvolací súd, viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 212 ods. 1 O.s.p.), preskúmal napadnutý rozsudok, prejednal odvolanie navrhovateľa bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 214 ods. 2 O.s.p. a dospel k záveru, že odvolaniu navrhovateľa nie je možné vyhovieť.

Po oboznámení sa s obsahom spisového materiálu odvolací súd zistil, že súd prvého stupňa vykonaným dokazovaním dostatočne zistil skutkový stav, na ktorý však nesprávne aplikoval ustanovenia Občianskeho zákonníka o zodpovednosti za škodu (§ 420 a nasl. O.z.), založené na princípe subjektívnej zodpovednosti. S odkazom na ustanovenie § 420 ods. 3 O.z. prvostupňový súd konštatoval, že odporca v konaní preukázal liberačný dôvod, t. j. skutočnosť, že škoda nebola ním zavinená.

Aj napriek nesprávnemu právnemu posúdeniu veci však odvolací súd musí konštatovať, že zodpovednosť odporcu za škodu spôsobenú pri škodovej udalosti dňa 23. 01. 2004 nemôže byť založená ani ustanoveniami § 373 a nasl. Obchodného zákonníka, nakoľko z vykonaného dokazovania je nepochybné, že odporca neporušil žiadnu povinnosť pri realizovaní záväzkového vzťahu zo zmluvy o dielo.

Ako správne konštatoval súd prvého stupňa, na navrhovateľa ako poisťovateľa s odkazom na ust. § 827 O.z. prešlo právo poisteného (Roman Wagner- Komador) na náhradu škody spôsobenej dňa 23. 01. 2004 odporcom pri realizovaní zmluvy o dielo v podobe montáže šatníkovej skrine u poškodeného. Záväzkový vzťah založený zmluvou o dielo medzi dvoma podnikateľmi týkajúci sa ich podnikateľskej činnosti sa je v zmysle ust. § 261 ods. 1 Obchodného zákonníka obchodným záväzkovým vzťahom, na ktorý je potrebné aplikovať ustanovenia Obchodného zákonníka vrátane ustanovení o zodpovednosti za škodu, ktorá vznikla porušením povinnosti z tohto záväzkového vzťahu.

Odvolací súd sa preto opakovane oboznámil aj s navrhovateľom namietaným čl. 5 písm. d) Zmluvy o dielo uzatvorenej podľa § 536 a nasl. OBZ medzi odporcom (G. O., D. XX, J., W.M.: XXXXXXXX) ako zhotoviteľom a Roman Wagner- Komador ako objednávateľom (O. F.- T., G. X, J., W.: XX XXX XXX) K. XX. XX. XXXX, podľa ktorého zhotoviteľ sa zaväzuje vykonať montáž s najväčšou mierou opatrnosti voči ostatnému zariadeniu interiérov, inak v plnej výške zodpovedá za ním spôsobenú škodu.

Podľa § 373 ods. 1 Obchodného zákonníka kto poruší povinnosť zo záväzkového vzťahu, je povinný nahradiť škodu tým spôsobenú druhej strane, ibaže preukáže, že porušenie povinností bolo spôsobené okolnosťami vylučujúcimi zodpovednosť.

Zo súdom prvého stupňa riadne zisteného skutkového stavu vyplýva, že odporca s dlhoročnou praxou vo svojom odbore mal vedomosť o norme uloženia vedenia kúrenia, ktoré má kopírovať steny miestnosti a má byť uložené minimálne 15 cm od steny. Rovnako z vykonaného dokazovania bolo nepochybné, že v typizovanom byte poškodeného bolo kúrenárske vodovodné potrubie uložené v nesprávnej hĺbke podlahy a vôbec nekopirovalo steny miestnosti, ale od istého momentu išlo šikmo k vedľajšej stene. Naviac potrubie bolo uložené len pod gumou a slabým betónovým poterom. Odvolací súd sa v tomto smere zhoduje s odôvodnením súdu prvého stupňa, že o uvedenom nedostatku nemali a ani pri vynaložení náležitej starostlivosti a opatrnosti nemohli mať vedomosť ani odporca, ani poškodený. Uvedené nebolo možné zistiť ani z projektovej dokumentácie, ktorou ani objednávateľ a

poškodený (vlastník bytu) nedisponovali, a ktorá by s najväčšou pravdepodobnosťou túto anomáliu, resp. pochybenie stavebníka, nezachytávala.

Odvolací súd má v danom prípade za to, že skutkové zistenia súdu prvého stupňa, ktoré zhodnotil ako liberačný dôvod podľa Občianskeho zákonníka, jednoznačne vyvracajú tvrdenia navrhovateľa o tom, že odporca nevykonával montáž s najväčšou mierou opatrnosti, čím porušil čl. 5 písm. d) zmluvy o dielo. Vzhľadom na železobetónový charakter podlahy, za porušenie opatrnosti pri vykonávaní diela nemožno považovať ani nepoužitie detektoru kovov. Odporca svojím konaním neporušil žiadnu povinnosť vyplývajúcu mu zo záväzkového vzťahu s objednávatelom diela a ani pri najväčšej opatrnosti nemohol vzniknutej škode zabrániť. Irelevantná je aj námietka navrhovateľa, že odporca sa vopred neoboznámil s tým, kde sú umiestnené uzávery vody, nakoľko príčinou väčšieho rozsahu škody nebola nevedomosť o umiestnení ventilov, ale nemožnosť prístupu k nim zo subjektívnych dôvodov na strane osoby, ktorá disponovala kľúčmi od priestoru, v ktorých sa tieto uzávery nachádzali.

Naplnenie zodpovednosti odporcu za vzniknutú škodu preto nie je dané ani aplikáciou ust. § 373 Obchodného zákonníka na zistený skutkový stav, čo viedlo súdu k potvrdeniu vecne správneho záveru súdu prvého stupňa o nedôvodnosti návrhu podaného voči odporcovi.

Nakoľko nesprávna aplikácia ustanovení o zodpovednosti za spôsobenú škodu sa žiadnym spôsobom nedotkla vecnej správnosti rozhodnutia, odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa podľa § 219 ods. 1 O.s.p. potvrdil.

Vzhľadom k tomu, že súd prvého stupňa v napadnutom rozhodnutí nerozhodoval o náhrade trov konania z dôvodu postupu § 151 ods. 3 O.s.p., prvostupňový súd rozhodne aj o o trovách odvolacieho konania (§ 224 ods. 4 O.s.p.).

Poučenie:

Tento rozsudok nemožno napadnúť odvolaním.